

DEUX PIÈCES

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΡΑΒΗΤΑΣ

DEUX PIÈCES

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΡΑΒΗΤΑΣ

Επιμέλεια Γιάννης Μπόλης

εκφραση - γιαννα γραμματοπουλου

ΜΑΡΤΙΟΣ 2026

Το *Deux pièces* συγκροτείται ως μια εικαστική πρόταση που εξερευνά τη συνθήκη του «δύο». Όχι τη δυαδικότητα ως θεωρητικό σχήμα, αλλά ως ζωντανή εμπειρία που παράγεται μέσα από την πράξη της συναρμολόγησης, της αποσύνδεσης και της εκ νέου άρθρωσης των μορφών. Η έκθεση λειτουργεί ως πεδίο δοκιμής: εκεί όπου η μορφή δεν προϋπάρχει ολοκληρωμένη, αλλά προκύπτει μέσα από συσχετισμούς.

Η παρουσία του δεύτερου στοιχείου δεν εισάγει απλώς έναν διάλογο· μετατοπίζει την ίδια τη σημασία του πρώτου. Η επανεμφάνιση μιας εικόνας ή μιας μορφής δεν επιβεβαιώνει την ταυτότητά της, αλλά την αποσταθεροποιεί. Κάθε επανάληψη λειτουργεί ως διαφοροποίηση, κάθε παραλλαγή ως σχόλιο πάνω στην αρχική εκφορά. Έτσι, η έννοια της εκδοχής αποκτά δυναμικό χαρακτήρα: δεν αφορά τη μίμηση, αλλά τη μεταβολή.

Στον εκθεσιακό χώρο αναπτύσσεται ένα σύστημα σχέσεων όπου η τομή, η ένωση και η αντιπαράθεση παράγουν νέες αναγνώσεις. Αντικείμενα με διαφορετική προέλευση και χρονικότητα συναντώνται χωρίς να ιεραρχούνται, δημιουργώντας μια αίσθηση υλικής και σημασιολογικής ισοτιμίας. Η μορφή αναδύεται ως αποτέλεσμα ισορροπιών και εντάσεων, όχι ως αυτάρκης οντότητα.

Το *Deux pièces* διαμορφώνει τελικά έναν χώρο ρευστό, όπου η σταθερότητα υποχωρεί μπροστά στη διαρκή μεταβολή. Το έργο δεν ολοκληρώνεται σε μια τελική κατάσταση, αλλά παραμένει ανοιχτό — ένα πεδίο διαπραγμάτευσης στο οποίο η ταυτότητα, η ενότητα και η διάκριση επαναπροσδιορίζονται συνεχώς.

Περικλής Πραβήτας

Εξοτικουνίκ 3

2026

φωτογραφία, 80 x 120 εκ.

Συνθέσεις που οργανώνονται από δύο «μέρη», δύο «κομμάτια», όπως άλλωστε δηλώνει και ο τίτλος της έκθεσης δανεισμένος από τη γαλλική ραπτική ορολογία: Deux-riècles, ένα ρούχο αποτελούμενο από δύο, αυτόνομα αλλά αλληλένδετα, από το ίδιο ύφασμα, κομμάτια. Ο εννοιολογικός άξονας της νέας ενότητας έργων του Περικλή Πραβήτα εκκινεί από την ιδέα της δυαδικότητας όχι ως σταθερής δομής, φιλοσοφικής θεώρησης ή μαθηματικού συστήματος διαχωρισμού, αντίθεσης ή συμπληρωματικότητας, αλλά πρωτίστως ως καλλιτεχνικής διαδικασίας και πρακτικής που επικεντρώνεται στις σχέσεις, στη συνύπαρξη και στη διαπραγμάτευση ανάμεσα σε διακριτές μορφές. Τα έργα του προτείνουν μια πολλαπλή σύνδεση εικόνων, μια ολοκληρωμένη καλλιτεχνική σύλληψη, ένα ενιαίο εικαστικό περιβάλλον, πρωτότυπο και πολυδιάστατο, ευφάνταστο, ευαίσθητο και γοητευτικό, ανοικτό σε πολλαπλές προσεγγίσεις και αναγνώσεις. Το «δύο» ως συνθήκη κυριαρχεί: στο νεόνυμφο ζευγάρι στον γαμήλιο χορό του καθώς στροβιλίζεται σε μια επιφάνεια με μαργαριτάρια, στο ερωτευμένο ζευγάρι θεώμενο μέσα από γυάλινες κυκλικές επιφάνειες, στους δύο λουόμενους στην παραλία, στις δύο φίλες ντυμένες με το ίδιο λουλουδάτο φόρεμα (σχεδιασμένο από τον εικαστικό), στις υβριδικές και μιγαδικές μορφές, όπως εκείνες μιας γοργόνας ή ενός αγγέλου. Όπως τονίζει ο δημιουργός: «η δυαδικότητα εμφανίζεται άλλοτε ως ένωση και άλλοτε ως ρήξη, ως συμμετρία αλλά και ως ελεγχόμενη ασυμμετρία, υπονοώντας μια συνεχή ταλάντωση μεταξύ ολότητας και διάσπασης». Η έννοια της δεύτερης εκδοχής διεκδικεί παράλληλα πρωταγωνιστικό ρόλο. Το «δεύτερο» αντικείμενο που συχνά εμφανίζεται στα έργα του, δεν λειτουργεί συνεπικουρικά, παρουσιαζόμενο ως αντίγραφο ή κατοπτρική αντανάκλαση ενός παρόμοιου «πρώτου» αντικειμένου, αλλά ως μια άλλη εκδοχή, μια ενεργή μετατόπιση στον χώρο, μια εμφάνιση της μορφής εκ νέου με διαφορετικούς όρους. Επαναλήψεις, διπλασιασμοί και παραλλαγές των ίδιων θεμάτων (όπως στην αετωματική σύνθεση με τη συμμετρική τοποθέτηση παρόμοιων ζώων με την ίδια σειρά εκατέρωθεν του κεντρικού άξονα) έρχονται να τονίσουν την αστάθεια, τη σχετικότητα και την αυταπάτη της μοναδικότητας.

Στις συνθέσεις του Περικλή Πραβήτα μονάδες (όπως μια φωτογραφία) κόβονται στα δύο και στη συνέχεια επανενώνονται, δυάδες συγκροτούν νέες ολότητες, ready-mades αντικείμενα (γυάλινες σφαίρες και μεγεθυντικοί φακοί, κρυστάλλινα δάκρυα από πολυέλαιους, πορσελάνινα αγαλματίδια ανθρώπων και ζώων και πλαστικές κούκλες) συνδυάζονται με παλιές ασπρόμαυρες φωτογραφίες, πετρώματα, κρυστάλλους και οστά, υπερβαίνοντας και εξισώνοντας τις διαχωριστικές και ιεραρχικές γραμμές ανάμεσα σε βιομηχανικό και φυσικό, πολιτισμικό και οργανικό στοιχείο. Και ταυτόχρονα, οι συνθέσεις του επιβάλλονται με τη μοναδική αίσθηση της υλικότητας που μεταδίδουν, αίσθηση που εντείνεται και αναδεικνύεται από τις ετερόκλητες υφές, καθώς και από την άψογη και ευρηματική κατασκευαστική δομή τους – η συνθετική και ισόρροπη οργάνωση όλων των αντικειμένων και των υλικών που χρησιμοποιεί συνεισφέρει καθοριστικά στο τελικό αισθητικό «γλυπτικό» αποτέλεσμα.

Τα έργα της ενότητας *Deux-riècles* αναφέρονται στην ανθρώπινη συνθήκη και ζωή, αφηγούνται ιστορίες (όπως και η εγκατάσταση, η οποία παρουσιάζεται στην έκθεση με τις φωτογραφίες μιας γυναίκας σε διαφορετικές ηλικίες και φάσεις της ζωής της συνδυασμένες με αρχαιακό υλικό και δακτυλογραφημένα έγγραφα), διακρίνονται για το σουρεαλιστικό πνεύμα, την ανατρεπτική, κάποιες φορές, διάθεση και τις προφανείς συμβολικές αναφορές τους. Πρόκειται για έργα τα οποία παρουσιάζουν τις όψεις ενός αμφίσημου κόσμου που βρίσκεται στο μεταίχμιο, σε μια ενδιάμεση κατάσταση, ενός μεταβατικού, ρευστού κόσμου όπου τίποτα δεν είναι αυτάρκες και όλα ορίζονται από πλέγματα σχέσεων.

Γιάννης Μπόλης
 Ιστορικός τέχνης

Δάκρυα - (it's the end of the amusement phase)

2026

φωτογραφία, ξύλο, σχοινί,
κρύσταλλοι πολυελαίου,
49 x 140 x 34 εκ.

Γοργόνοι

2026

φωτογραφία, γυάλα, μεγεθυντικός φακός, τριμμένο κοράλλι, δοκίμια αντοχής κονιάματος, 30 x 40 x 30 εκ.

Sacrifice

2026

ανθοστήλη, γυάλες, καθρέπτες, κρύσταλλα πολυελαίου, μεταλλικά στοιχεία, 100 x 46 εκ.

Εκδοχή β΄

2025

πλαστικά και πορσελάνινα
ζωάκια και φιγούρες,
165 x 55 x 25 εκ.

Χωρίς τίτλο

2026

ανθοστήλη, πορσελάνινες προτομές, γυαλιά,
κοχύλι, μελισσοκέρι, καθρέπτης,
140 x 44 εκ.

Pataloua

2026

ανθοστήλη, πετρώματα, γυαλιά, ποτήρια,
κεραμική φιγούρα, κρανίο ζώου, γυάλα,
μεταλλική γιρλάντα, 100 x 41 εκ.

Ελένες

2026

φωτογραφία, 61 x 79 εκ.

Το φιλί

2026

Σχέδιο με μολύβι
και γυάλινοι φακοί μωπίας,
68 x 88 εκ.

Τρόπαιο

2025

καθρέπτες, κρανίο ζώου, κρυστάλλινα
πιστάκια, δερμάτινα κορδόνια,
70 x 125 x 20 εκ.

Sirena

2026

κρυστάλλινο βάζο, γυάλα, κούκλα,
47 x 15 εκ

Grain and Chaff

2026

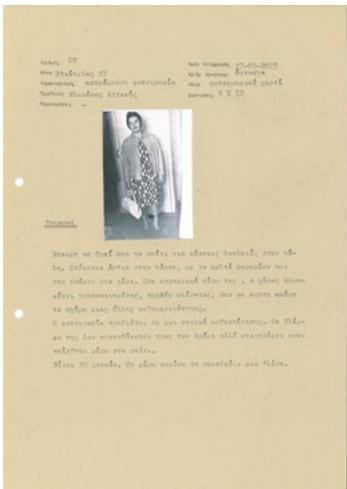
φωτογραφία, faux μαργαριτάρι,
καθρέπτες, μοτέρ,
μαγνήτες, 60 x 20 εκ.

Χίμαιρα

2026

πέτρωμα, κρύσταλλοι, κέρατο, ξύλο,
faux μαργαριτάρι,
41 x 30 x 31 εκ.

Το έργο αντλεί το υλικό του από ένα φωτογραφικό αρχείο μίας γυναίκας, το οποίο εκτείνεται χρονικά από την εφηβεία έως την τρίτη ηλικία. Από αυτό το αρχείο συγκροτήθηκαν είκοσι τέσσερα δελτία: σε κάθε ένα, η φωτογραφία συνοδεύεται από ένα κείμενο περιγραφής και ένα ψυχογράφημα της εικονιζόμενης μορφής, γραμμένο σαν ο αφηγητής να βρίσκεται παρών στο στιγμιότυπο. Η εικόνα λειτουργεί ως σημείο αναφοράς για τη συγκρότηση μιας συνεκτικής, φαινομενικά ενιαίας ηρωίδας.

Σε δεύτερο χρόνο, τα ίδια είκοσι τέσσερα δελτία επανεγγράφονται. Οι φωτογραφίες παραμένουν ίδιες, όμως το κείμενο αλλάζει ριζικά: η αφήγηση αναιρεί την προηγούμενη, εισάγει αντιφάσεις, μετατοπίζει τα χαρακτηριστικά και τις προθέσεις της γυναίκας. Από αυτή τη διαδικασία προκύπτει μια δεύτερη ηρωίδα, όχι ως συνέχεια ή ωρίμανση της πρώτης, αλλά ως παράλληλη εκδοχή της – ένα δεύτερο «κομμάτι» που συνυπάρχει.

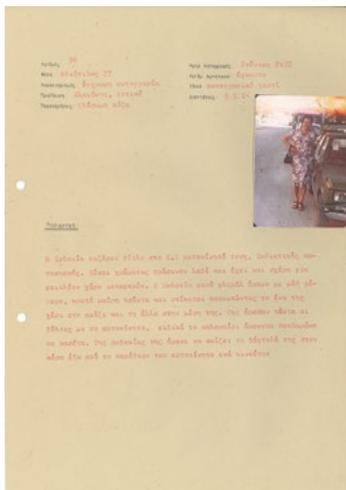
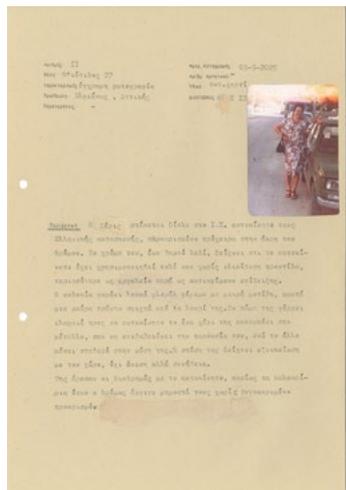
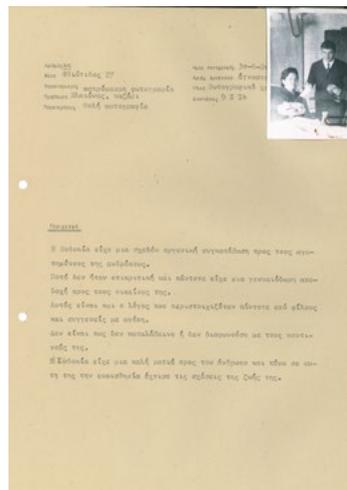
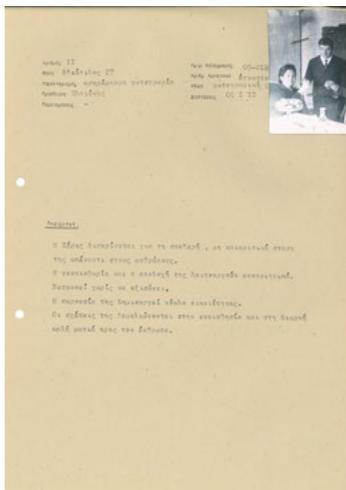
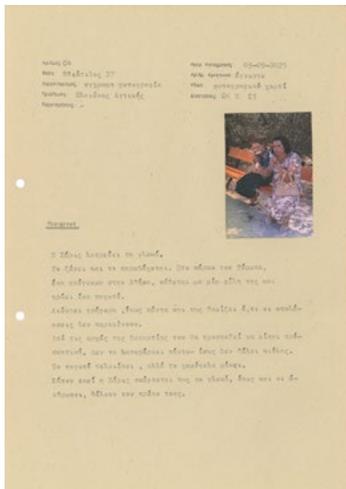
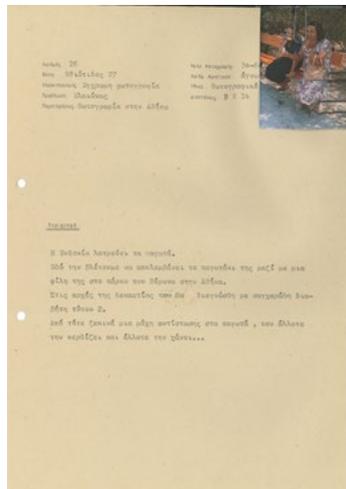
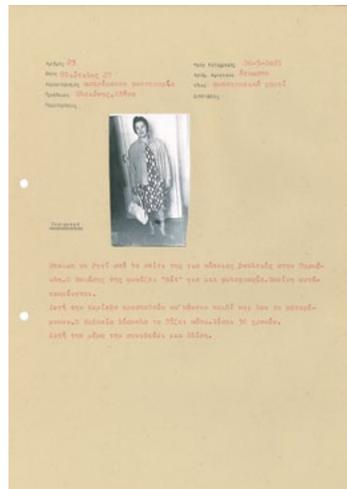
Το έργο προσεγγίζει την έννοια του δύο όχι ως ζεύγος που συμπληρώνεται, αλλά ως διάσπαση: δύο αφηγήσεις πάνω στο ίδιο σώμα εικόνων, δύο ταυτότητες που διεκδικούν την ίδια ορατότητα. Όπως το ένδυμα δύο τεμαχίων, έτσι και η βιογραφία της γυναίκας αρθρώνεται σε μέρη που μπορούν να φορευθούν, να αντικατασταθούν ή να αντιστραφούν. Η ενότητα δεν προϋπάρχει: κατασκευάζεται και αποδομείται μέσα από τη γραφή.

Ανάμεσα στην πρώτη και τη δεύτερη εκδοχή, η φωτογραφία παύει να λειτουργεί ως απόδειξη και μετατρέπεται σε πεδίο προβολής. Το αρχείο γίνεται χώρος πολλαπλών αναγνώσεων, όπου το ίδιο πρόσωπο φιλοξενεί ασύμβατες ιστορίες, αποκαλύπτοντας ότι η ταυτότητα δεν είναι μία, αλλά προκύπτει κάθε φορά από τη θέση του αφηγητή και τη στιγμή της ανάγνωσης.

*Ευδοκία is missing /
Χάρης wanted*

2020-26

αντίγραφο φωτογραφιών, δακτυλογραφημένα δελτία, 48 φύλλα διαστάσεων Α4 το καθένα

Η έκθεση φιλοξενείται από τις 12 Μαρτίου έως τις 4 Απριλίου 2026, στον χώρο της αίθουσα τέχνης εκφραση-γιαννα γραμματοπουλου. Εγκαίνια έκθεσης: Πέμπτη 12/3/2026. Την επιμέλεια υπογράφει ο Γιάννης Μπόλης - ιστορικός τέχνης.

Στο πλαίσιο της έκθεσης, παρουσιάζονται δύο performances, στις 20 Μαρτίου και στις 3 Απριλίου 2026 (19:00), από τη Νατάσα Σαραντοπούλου και την Ιωάννα Αντώνη με τίτλο *εξοτικουνίκ η performance*.

Ευχαριστίες:

Ευχαριστώ θερμά για την πολύτιμη βοήθεια τους, τον Μάρκο Τουφεκλή, την Νατάσα Σαραντοπούλου και την Ιωάννα Αντώνη. Την Ελένη Παπαδημητροπούλου και την Ελένη Παναγιωτοπούλου. Τέλος την Δάφνη Τσακώτα για την παραγωγή των κοστούμιών στο έργο *εξοτικουνίκ 3*.

Σχεδιασμός καταλόγου: μαύρα γίδια
Φωτογραφίες: Τατιάνα Μαυρομάτη

